

Sygn. akt V U 675/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania E. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 września 2018 r.

znak (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 13 września 2018 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni E. J. prawo do emerytury nauczycielskiej od dnia 01 sierpnia 2018 r.,**

II. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawczyni kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Krzysztof Głowczyński

VU 675/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 13 września 2018 r., znak: (...) odmówił E. J. prawa do określonej art. 47 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela emerytury ponieważ udokumentowała 19 lat, 11 miesięcy i 12 dni wykonywania pracy nauczycielskiej, wobec wymaganych 20 lat. Jednocześnie organ rentowy wyłączył z wymiaru okresów wykonywania pracy o szczególnym charakterze okresy urlopu na poratowanie zdrowia od 30 kwietnia 1997 r. do 31 lipca 1997 r., od 19 września 1997 r. do 31 grudnia 1997 r. i od 01 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2002 r. Organ rentowy poinformował wnioskodawczynię o możliwości ubiegania się o emeryturę z tytułu powszechnego wieku emerytalnego wraz z rekompensatą z tytułu wykonywanej pracy w szczególnym charakterze. Wskazał przy tym, że jeżeli z wnioskiem o taką emeryturę wystąpi przed dniem, w którym decyzja odmowna stanie się prawomocna, za datę zgłoszenia wniosku przyjęta zostanie data zgłoszenia poprzedniego wniosku.

W odwołaniu od powyższej decyzji E. J. podała, że nie przyznano jej emerytury z Karty Nauczyciela. W przekonaniu, że od 31 sierpnia 2018 r. nabędzie prawo do takiej emerytury, z dniem 30 sierpnia 2018 r. rozwiązała stosunek pracy. Podała, że decyzją z dnia 20 listopada 2017 r. poinformowano ją, iż jedynym powodem odmowy przyznania emerytury nauczycielskiej był brak rozwiązania na swój wniosek stosunku pracy. Dla niej jednoznaczne było, że po rozwiązaniu stosunku pracy nabywa prawo do emerytury z Karty nauczyciela. Wnioskodawczyni stwierdziła, że gdyby nie decyzja z dnia 20 listopada 2017 r. nie podjęłaby decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. J., ur. (...), po raz pierwszy wniosek o emeryturę nauczycielską złożyła w dniu 31 marca 2017 r. Wydaną na skutek tego wniosku decyzją z dnia 26 kwietnia 2017 r. organ rentowy odmówił jej określonej przepisami art. 47 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i art. 88 ustawy – Karta Nauczyciela emerytury gdyż na dzień 31 grudnia 2008 r. udowodniła 28 lat, 3 miesiące i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, wobec wymaganych 30 lat oraz 6 lat i 4 miesiące pracy nauczycielskiej, wobec wymaganych 20 lat, a ponadto jeszcze nie rozwiązała stosunku pracy nauczycielskiej na swój wniosek. Organ rentowy podał także, że nie uznał jako pracy nauczycielskiej zatrudnienia od 01 września 1986 r. do 31 sierpnia 2002 r. w Przedszkolu (...) Nr (...) w L., ponieważ w dokumentacji brak jest informacji o zwolnieniach lekarskich, urlopach na dalsze kształcenie się, urlopach szkoleniowych oraz, czy przebywała w stanie nieczynnym. E. J. nie odwołała się od tej decyzji.

Do ponownego wniosku o emeryturę nauczycielską z dnia 09 sierpnia 2017 r. wymieniona dołączyła zaświadczenie o zatrudnieniu w Przedszkolu (...) nr(...) w L. na stanowisku nauczyciela z którego wynika, że wnioskodawczyni nie przebywała na urlopie wychowawczym, przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia od 01 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2002 r., nie przebywała w stanie nieczynnym, nie pobierała świadczenia rehabilitacyjnego, wnioskodawczyni przebywała na urlopie na dalsze kształcenie w dniach: 02-06.02.1987 r., 29.06.1987 r. - 17.07.1987 r., 01-05.02.1988 r., 17-21.10.1988 r., 21.11.1988 r. – 09.12.1988, 23.01.1989 r.-03.02.1989 r., zaś w okresie od 04.10.1999 r. do 31.08.2001 r. przebywała na urlopie bezpłatnym (zaświadczenie, k. 8 akt emerytalnych). Załączyła także zaświadczenie określające okresy pobierania zasiłków ZUS po 14 listopada 1991 r. oraz wynagrodzenia wypłaconego na podstawie art. 92 k.p., przypadające w okresie zatrudnienia od 01 września 1986 r. do 31 sierpnia 2002 r. Rozpatrując wskazany wyżej wniosek O/ZUS decyzją z dnia 07 września 2017 r. odmówił E. J. prawa do emerytury, wskazując że na dzień 31 grudnia 2008 r. udowodniła 6 lat i 4 miesiące pracy nauczycielskiej wobec wymaganych 20 lat i że nie rozwiązała stosunku pracy na swój wniosek. Nie uznano jako pracy nauczycielskiej zatrudnienia na stanowisku wizytatora, gdyż zgodnie z pismem Kuratorium Oświaty we W. z dnia 19 lipca 2017 r. nie jest to praca nauczycielska. Nadal nie uznano także jako pracy nauczycielskiej zatrudnienia od 01 września 1986 r. do 31 sierpnia 2002 r. w Przedszkolu (...) nr (...) w L., ponieważ w dokumentacji brak informacji o zwolnieniach lekarskich w okresie od 14 listopada 1991 r. do 24 lipca 1992 r. oraz urlopach szkoleniowych. Także tej decyzji wnioskodawczyni nie zaskarżyła.

Po raz kolejny odmówiono E. J. prawa do emerytury nauczycielskiej wydaną na skutek wniosku z dnia 15 września 2017 r. decyzją z dnia 02 października 2017 r. Na jej uzasadnienie podano, że na dzień 31 grudnia 2008 r. wymieniona udowodniła 18 lat, 8 miesięcy i 2 dni pracy nauczycielskiej wobec wymaganych 20 lat oraz, że nie rozwiązała stosunku pracy nauczycielskiej na swój wniosek. Nadal nie uznano jako pracy nauczycielskiej zatrudnienia na stanowisku wizytatora, gdyż zgodnie z pismem z Kuratorium Oświaty we W. z dnia 19 lipca 2017 r. nie jest to praca nauczycielska. Wnioskodawczyni przy piśmie z dnia 20 października 2017 r. złożyła pismo Kuratorium Oświaty we W. z dnia 11 października 2017 r. Rozpatrując ponownie wniosek z 15 września 2017 r. i dodatkowe dokumenty organ rentowy nadal odmówił prawa do emerytury z powodu nie rozwiązania stosunku pracy nauczycielskiej na swój wniosek. Również tych decyzji ubezpieczona nie zaskarżyła.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 13 września 2018 r. odmówił E. J. prawa do określonej art. 47 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela emerytury ponieważ udokumentowała 19 lat, 11 miesięcy i 12

dni wykonywania pracy nauczycielskiej, wobec wymaganych 20 lat. Jednocześnie organ rentowy wyłączył z wymiaru okresów wykonywania pracy o szczególnym charakterze okresy urlopu na poratowanie zdrowia od 30 kwietnia 1997 r. do 31 lipca 1997 r., od 19 września 1997 r. do 31 grudnia 1997 r. i od 01 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2002 r. Organ rentowy poinformował wnioskodawczynię o możliwości ubiegania się o emeryturę z tytułu powszechnego wieku emerytalnego wraz z rekompensatą z tytułu wykonywanej pracy w szczególnym charakterze. Wskazał przy tym, że jeżeli z wnioskiem o taką emeryturę wystąpi przed dniem, w którym decyzja odmowna stanie się prawomocna, za datę zgłoszenia wniosku przyjęta zostanie data zgłoszenia poprzedniego wniosku.

W dniu 12 października 2018 r. E. J. wniosła o przyznanie emerytury z rekompensatą od 01 sierpnia 2018 r. Stwierdziła w nim, że decyzją z dnia 20 listopada 2017 r. została poinformowana „o wymaganym stażu do emerytury z KN i tylko dlatego „” zwołała się z pracy 30 sierpnia 2018 r., żeby nabyć prawo do emerytury od 31 sierpnia 2018 r. Decyzją z dnia 23 października 2018 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 01 sierpnia 2018 r. Wcześniej, decyzją z dnia 18 października 2018 r. Oddział ZUS ustalił jej kapitał początkowy z wyliczoną na kwotę 29.725,39 zł rekompensatą.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił E. J. prawa do emerytury nauczycielskiej z jednej tylko przyczyny; ze względu na udokumentowanie 19 lat, 11 miesięcy i 12 dni wykonywania pracy w szczególnym charakterze, wobec wymaganych 20 lat. Jednocześnie wskazał na możliwość ubiegania się o emeryturę z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego z rekompensatą z tytułu wykonywanej pracy w szczególnym charakterze. Z takiej możliwości ubezpieczona skorzystała i na jej wniosek O/ZUS przyznał emeryturę z taką rekompensatą – przyjmując zgodnie z treścią pouczenia zawartego w zaskarżonej decyzji za datę zgłoszenia wniosku - datę poprzedniego wniosku, od 01 sierpnia 2018 r.

Podkreślenia wymaga, że odwołanie dotyczy decyzji odmawiającej prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnym charakterze. Skarżąc tę decyzję E. J. nie zanegowała któregokolwiek z jej ustaleń. Odwołując się jedynie stwierdziła, że gdyby nie decyzja z 20 listopada 2017 r., w której jako jedyną przyczyną odmowy prawa do emerytury z Karty Nauczyciela był brak rozwiązania umowy o pracę, nie podjęłaby decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy, bowiem prawo do emerytury z rekompensatą dawno nabyła i to od niej zależałaby data rozwiązania stosunku pracy. Zarzuty wobec zaskarżonej decyzji sformułowała do protokołu na rozprawie w dniu 12 marca 2019 r. Wnioskodawczyni argumentowała, że ma wymagany okres wykonywania pracy w szczególnym charakterze, bowiem pominięte przez organ rentowy okresy są w świetle wskazanych przez nią orzeczeń Sądu Najwyższego takimi okresami pracy w szczególnym charakterze. To stanowisko E. J. jest uzasadnione. Trafnie powołując się na wyroki tego Sądu z dnia 05 maja 2005 r., II UK 219/04 i 30 lipca 2003 r., II UK 323/02 twierdziła, że do okresu pracy w szczególnym charakterze, o którym mowa w art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela wlicza się okresy niezdolności do pracy z powodu choroby i macierzyństwa oraz okresy urlopu dla poratowania zdrowia sprzed 01 lipca 2004 r., sprzed dnia wejścia w życie art. 32 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dodanego ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Bezzasadnie zatem odmawiając prawa do emerytury nauczycielskiej organ rentowy do wymaganego okresu 20 lat odmówił uznania za wykonywane w szczególnym charakterze spornych okresów urlopów dla poratowania zdrowia. Skoro więc ubezpieczona niespornie wykazała 19 lat, 11 miesięcy i 12 dni okresów wykonywania prac w szczególnym charakterze i dodatkowo do takich okresów powinny być zaliczone także wskazane w zaskarżonej decyzji okresy urlopów dla poratowania zdrowia, faktycznie posiada wymagany do emerytury nauczycielskiej okres 20 lat. Tym samym spełniła ostatnią warunkującą prawo do takiej emerytury przesłankę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił uzasadnione odwołanie i orzekł co do istoty sprawy.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800, zm., Dz.U. z 2016 r. poz. 1668).